

EN EL 200 ANIVERSARI DE LA CONSTITUCIÓ ESPANYOLA DE 1812

DENUNCIAR EL RÈGIM DE DICTADURA POLÍTICA CONSTITUCIONAL, PARTITOCRÀTICA I PARLAMENTÀRIA

En 2012 es compliran 200 anys de la imposició de l'ordre polític vigent, una afrontosa tirania exercida per un bloc interconnectat de grups de dominació extremadament elitistes, que prenen totes les decisions.

Els qui governen amb reduplicada força, des d'aleshores, són els poders militar, polític, judicial, funcional, acadèmic i intel·lectual, tecnocràtic i econòmic, no el poble. Lluny de ser el triomf de la llibertat i els drets de l'home, com exposen els mentiders manuals escolars, la promulgació de la Constitució Política de la Monarquia Espanyola per les corts de Cadis el 19-3-1812, va significar un desenvolupament vertiginós de l'ens estatal, sobretot dels aparells militar, policial, econòmic-fiscal i d'alliçament, amb la corresponent disminució de les llibertats populars. D'açò va sorgir la dictadura perfecta (que, a més, es perfecciona dia a dia) que ara patim.

El constitucionalisme liberal i parlamentari va ocasionar un declivi dramàtic de la capacitat d'autogovernar-se i viure autònomament de les classes populars. Aquestes van patir una repressió militar-policial terrible, doncs aquell es va imposar per les armes, sent l'exèrcit la seua criminal força d'avantguarda. La carnisseria continuada que va realitzar el constitucionalisme espanyol va ser fins i tot pitjor que la que va fer el franquisme, durant a més, molt més temps. Açò priva de legitimitat al règim actual, format a partir de la Constitució Espanyola de 1978, en vigor, el fonamental text polític-jurídic del sistema de tirania vigent que actualitza el de 1812.

La Constitució de 1812, a més d'un creixement descomunal de l'aparell estatal, va imposar l'escola primària obligatòria, la revolució industrial, va destruir el medi ambient a través de la seua política agrària, especialment amb les diverses desamortitzacions, va desmantellar el règim popular agrari, que llavors era el del 85% de la població, de consell obert, béns comunals i sistemes d'ajuda mútua, va crear la burgesia en el sentit modern del terme i, amb ella, l'infame sistema salarial d'explotació i degradació. Així mateix, va imposar definitivament l'ordre patriarcal, copiant-ho de l'atroç Codi Civil francès de 1804, i va atacar les llengües, llibertats i cultura dels pobles diferenciats, Euskal Herria, Galícia i Països Catalans, sotmetent a especial opressió a Canàries.

Amb aquella Constitució, i les que van anar recreant els seus continguts posteriorment, es va esfumar del tot la llibertat de consciència tant com la llibertat política i civil, en donar l'Estat un formidable salt endavant, no solament quantitatiu sinó a més, i sobretot, qualitatiu. Com a conseqüència, els éssers humans van deixar de ser açò, humans, per a fer-se mera mà d'obra i sotmesos perfectes, per tant, subhumans funcionals, desproveïts de les qualitats que defineixen la humana condició.

Per desgràcia, cada 6 de desembre, aniversari de la imposició de la Constitució, de 1978, s'observa el trist espectacle del que ningú fa res per a denunciar en el carrer el més substantiu de l'actual sistema de dominació, considerat en concret, no de forma abstracta i fraseològica, segons acostuma el radicalisme fals. Açò no pot seguir així.

Qui calla atorga, diu el refrany, i qui no s'oposa col·labora i coopera. Per tant, els que deixen passar tan significativa data sense alçar-se contra la dictadura constitucional, partitocràtica i parlamentari, per a expressar el rebuig a tal règim i per a preconitzar, com a alternativa revolucionària, un sistema de govern per assemblees populars en xarxa, es fa responsable, almenys per omisió, del manteniment de l'actual ordre polític, que estatueix el capitalisme.

Les causes últimes de tot açò són l'esperit socialdemòcrata, conformista i furiosament estatolàtric, que domina a la gran majoria dels moviments suposadament radicals. D'ací el seu suïcida "apoliticisme", el seu activisme, tan inoperant com malgastador d'esforç i personalment aniquilant, el seu perversit gust per la marginalitat i la tendència a reduir-se a qüestions locals, secundàries i d'escassa significació, que en definitiva manifesten el seu desig d'acomodar-se a l'actuant ordre de dominació, sense més exigència que millorar un poc les condicions d'existència sota ell.

Mentre molts es perden en minúcies i fútils, utopies reformadores ací-i-ara, lluites "anti", admissió de les consignes que elabora el PSOE (amb el qual van cooperar en 2004, de manera que el govern actual és, també, el del fals radicalisme activista) i fraseologia "anticapitalista" abstracta i inofensiva, l'ordre vigent organitza cada any notables campanyes polítiques i mediàtiques d'embelliment de l'actual règim, entorn del 6 de desembre, que tenen un gran impacte en l'opinió pública, sense trobar rèplica política alguna.

Amb motiu del 200 aniversari de la Constitució de Cadis l'algaravia mediàtica serà inclús més sorollosa, impactant, intimidant i adoctrinadora. És necessari, doncs, donar una resposta crítica contundent a tal ofensiva dictatorial, preconitzant una societat plural i assembleària, amb llibertat de consciència, política i civil, sense ens estatal ni capitalisme.

El gran capital espanyol, a més de l'Estat, s'està mobilitzant a favor del sistema de dictadura constitucional. Una mostra d'açò és El Corte Inglés, que en la seua publicitat, omnipresent, ha inclòs el logotip "La Pepa 2012. Constitución Española. Cádiz-San Fernando". D'aquesta manera s'està formant un gran bloc reaccionari, en que la gran patronal va de la mà de l'esquerra institucional que recolza activament l'antidemocràtic règim constitucional i l'esquerra radical que ho fa amb el seu silenci i negativa a lluitar, cal dir, per omissió.

Les propostes d'acció immediata serien les següents:

- Constituir grups de treball per a fixar els continguts de la crítica de l'ordre constitucional, així com esbossar els rudiments del règim polític capaç de superar-ho de manera revolucionària, el fonamentat en un ordre assembleari. Per això els meus llibres, "La democracia y el triunfo del Estado" que hi dedica diversos capítols, i "Seis estudios", poden ser d'utilitat. També "Naturaleza, ruralidad y civilización", que denuncia l'ecocidi ocasionat per la Constitució de 1812.
- Preparar accions de denúncia i editar materials crítics amb major intensitat a mesura que es vaja acostant l'any 2012.
- Convertir cada 6 de desembre en un dia de denúncia, repudi i lluita en el carrer contra la tirania política vigent i a favor de la llibertat, realitzable en una societat autogovernada i autogestionada.

**AVALL LA DICTADURA CONSTITUCIONAL
VISCA LA LLIBERTAT
PER UN RÈGIM D'ASSEMBLEES POPULARS OMNI-SOBIRANES**

Félix Rodrigo Mora
esfyserv@gmail.com